

Dubbelsporren

Svenska Beauceronklubbens medlemstidning nr 1, 2006

Ha ett gott beauceronår

Svenska Beauceronklubben

inbjuder återigen till

RASSPECIAL och KLUBBMÄSTERSKAP i lydnad

I år har vi bjudit in den franska rasspecialisten

Katherine Couteau

Jag har haft beauceron sedan 1973; min första avelstik var Ingrid de la Pointe aux Herbes. Hon var uppfödd av mina föräldrar. Jag ägde också Horus de la Pointe aux Herbes och har nu hans dotter Pulchra Petunia de Mavourneen. Hon har CAN'T och jag tävlar Agility 2 med henne.

Jag är sekreterare i den franska rasklubben och har dömt rasen sedan 1985. Jag bor i Toulouse, en viktig stad i södra Frankrike, nära Pyrénéerna och inte långt från Spanien.

Med vänliga hälsningar
Katherine Couteau

Officiell utställning 12/8 Askersund

Domare: Katherine Couteau, Frankrike

Avgifter	SEK
Valpklass/inoff 4-6 mån	160 kr
Valpklass/inoff 6-9 mån	160 kr
Juniorklass 9-15 mån	280 kr
Bruks-/jaktklass 15 mån<	280 kr
Öppen klass 15 mån<	280 kr
Championklass 15 mån<	280 kr
Veteranklass 7 år<	225 kr

OBS! För utländska deltagare tillkommer en extra avgift på 50 kr för postens avgift.

Anmälan kan ske på SKK:s 1-sidiga postgiro blankett

Inofficiellt lydnadsprov 13/8 Västra Å

Klubbmästerskap i lydnad 2006

Avgifter	SEK
Klass I - Elit	100 kr

Ange hundens och förarens namn samt klass

Anmälan utställning och lydnad
kommer eventuellt
att kunna ske via internetbetalning

Mer information
kommer att finnas på klubbens hemsida:
www.beauceronklubben.com
Så håll utkik där!!

Anmälningstiden för både utställning och lydnad utgår 12 juli 2006

Betalas till Svenska Beauceronklubbens Postgiro: 91 93 94-7

(check mottages ej)

Boende kan ordnas till alla via klubben

Även i år kan vi erbjuda boende vid Västra Å i Åsbro ca 10-15 minuters bilresa från Askersund. Detta var mycket uppskattat vid Rasspecialen 2004.

Boendet är fördelat på 6 villor med vardera, 5 dubbelrum, litet vardagsrum, pentry, dusch och 2

toaletter till en kostnad av 100 kr per person och natt. Eget sänglinne medtages. Hund får medtagas på rummet.

Husvagnsuppställning för 100 kr/dygn med el, och 50 kr/dygn utan el, tillgång till toalett och dusch.

Information om utställning och lydnad samt bokning av boende:

Jenny Blomqvist, Tel 08-590 939 29
mail: jenny@beauceron.se

Tina Lundgren, Tel 0573-610 22
mail: topaze@swipnet.se

Svenska Beauceronklubben hälsar alla hjärtligt välkomna!

DUBBELSPORREN

Svenska Beauceronklubbens medlemstidning
började ges ut 1993

Ansvarig utgivare: Lars Fastling
Redaktör: Anneli Tiainen, anneli.tiainen@telia.com
Tryck: Allkopia i Växjö
Upplaga: 140 st

Material till Dubbelsporren ska i möjligaste mån skickas via e-post eller på cd/diskett. Redaktionen förbehåller sig rätten att vid behov redigera i insänt material.

Innehållet står som regel för respektive skribents räkning och behöver inte ge uttryck för uppfattningar som delas av Svenska Beauceronklubbens styrelse eller kommittéer.

ANNONSERING:

Om ni bokar och betalar för fyra annonser i rad (fyra nummer i följd, ett år) betalar ni endast för tre! Gäller samtliga annonsstorlekar. Annonsern ansvarar för innehållet i annonserna.

ANNONSPRISER:

Medlem:		Företag:	
Helsida	150 kr	Helsida	300 kr
Halvsida	100 kr	Halvsida	200 kr
Kvartsida	50 kr	Kvartsida	100 kr

DS 2006: Nr 2/06 manusstop 10 maj (utg v 26)
Nr 3/06 manusstop 10 aug (utg v 39)
Nr 4/06 manusstop 10 nov (utg v 51)

Omslagsfoto:
*Roseole's
Brochet á la
Lyonnaise
"Leon" med
familj och vän-
ner.*

Foto:
Ann Edlund

INNEHÅLL NR 1, 2006

Askersund	2
Redaktörens rader	3
Klubbsidor	4-8
Krönikan av Inger Carlsson	9
History of our breed by Jan de Gids	10-12
SBK-nytt	12
Hur valde du rasen beauceron? L Wahlström	13
Avelsannonser	13
Beauceronrutan, redaktör Anna Ivaska	14
SKKs grundregler	15-18
Årets Beauceron	19
Franska lydnadsprovet; Brevet	20-21
Nyheter från Finland	22
Handling av beauceron i bild	23
Beauceronhälsan	24-25
Viltspår av Roger Markström	26
Så blir din hund viltspårs champion	27
Dagboken av U Eriksson och V Olsson	28
Jennys Resultatsida	29
Resultat/Rasdata	30-31
Beauceronögonblicket	32

Redaktörens rader

Tyvärr har avelshane-numret fått skjutas på framtiden då grunden för den - SKKs avelsdatabas - är försenad. Självklart har jag suttit för hand och gjort sammanställningar av avkommestatistik men när tredje säkerhetskontrollen visar på fel så är det lika bra att återkomma i nästa nummer med 100% säkra siffror. Annonserna finns självklart med och kommer även in i nästa nummer.

Nu har jag suttit som redaktör i 6 nummer av Dubbelsporren. Jag börjar bli varm i kläderna så här kommer förhållningsregler till er som skickar in material. Följ dom anvisningar ni får. Så enkelt är det. Skicka aldrig in material i tabellform eftersom det innebär att jag måste göra om ert material. Känns lite onödigt. Ni som skickar in textmaterial har bara två saker att göra: Skriva och trycka på enter-knappen 1 gång vid nytt stycke. Just det, bara 1 gång. Trycker ni 2 gånger blir det ett mellanrum mellan styckena. Det är ett mellanrum som jag tar bort då bröddtexten (detta är bröddtext) i tidningen inte har mellanrum. Så låt texten flöda över sidorna även om det känns konstigt. En stor del av min tid som redaktör går åt till att ta bort mellanrum. Känns lite märkligt. Får ni inga förhållningsregler så är det bara att göra det ni känner för. Då är ni troligen här för första gången och har rätt till en "smekmånadsperiod".

En del skriver sina egna rubriker, mellanrubriker och bildtexter andra inte. I dom senare fallen är det jag som lägger till dom. Att tänka på när man läser en tidning och funderar över vem som gjort vad.

Året 2006 kommer annars att bli ett organisationsår. SKK, SBK och AfBR kommer att presenteras. Till detta nummer hade jag tänkt en presentation av kommittéerna inom klubben men inga kommittéer har följt min uppmaning/begäran om att skicka in en presentation. Känns lite trist. Istället får ni SKKs nya grundregler som kan rivas ur tidningen då dom sitter i mitten. Mer sånt matnyttigt kommer framöver.

Ha en härlig vår och en glad påsk

Anneli Tiainen

Foto: Charlotte Kulneff

*Nästa nummer
handlar om se-
mester med hund
- skicka in dina
bästa bilder!*

*Material tas emot
med tacksamhet*

*Respektera
manusstoppen*

SKKs nya grundregler läs på sidorna 15-18

Handling av beauceron läs på si- dorna 22-23

Viltspår och viltspårs champi- onat på sid 26-27

Svenska Kennelklubbens Grundregler

Gäller från 2006-01-01

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDGÄLLNINGS-ORGANISATION

När bästa vännen blir sjuk!

Vad gör man inte för sin bästa vän? En del gör allt! TV-programmet "Djursjukhuset" som sänts sedan 1997 visar att många djurägare inte tvekar att lägga ut massor med pengar när deras djur blir sjuka eller skadade. Att TV-programmet är populärt är lätt att förstå när man ser vad otroligt mycket dagens djursjukvård kan göra för att hjälpa våra husdjur. Dessutom blir jag så rörd av att se hur lyckliga många djurägare blir när deras sjuklingar tillfrisknar. Kanske flera människor känner likadant!

Nya sjukdomar

Intresset för hundens sjukdomar kommer med all säkerhet att hålla i sig i framtiden också! Jag tänker framförallt på smuggligen av alla små hundar som enligt media ökat framförallt ifrån Östeuropa. Sverige har varit förskönat från många otäcka hundsjukdomar som finns i övriga Europa. Hur länge dröjer det innan dessa når Sverige? I Danmark har man redan drabbats av rävens dvärgbandmask. En sjukdom som kan överföras till människan också. En cancerliknande sjukdom som är svår att bota om vi får den, men för hundar finns det fungerande medel mot denna inälvsmask.

I somras härjade en mystisk sjukdom bland hundarna i Åsele i Västerbotten. Ett trettiotal hundar fick kraftiga och blodiga diarréer. Tre hundar avled. Prover skickades in till SVA, men det gick inte att säga vad det var för virus. Sjukdomen har nu helt avklingat, men det är otäckt att inte veta vad det var och om sjukdomen kan dyka upp på nytt. Vårt klimat håller förmodligen också på att förändras på grund av att vi människor släpper ut allt mer växthusgaser. Detta leder enligt många forskare till ett varmare klimat och därmed bättre förutsätt-

ningar för fästingar att sprida sig över hela Sverige. Fästingburna sjukdomar är inte att leka med och drabbar många människor och hundar varje år.

När allting går bra trots dåliga odds!

Jag har läst om en riktig kämpe till hund på nätet! Han hade rivit sönder mattes kläder och käkat upp en del av dessa remsor. Det blev stopp i tarmen och när han kom till djursjukhuset var han i mycket dåligt skick. Veterinären hade inte så stora förhoppningar att

”Våra hundar lever i nuet och det borde vi också göra!

han skulle klara sig. Det blev en svår operation och man blev tvungen att ta bort några decimeter av tunntarmen. Risken är stor att det blir sammanväxningar eller förgiftningar efter en sån här operation. Idag, cirka en månad efter operationen, är vovven på benen. Han har slutat äta antibiotika och alla kräkningar har upphört. Det ser ljust ut! Jag kan bara förstå udden av hur

lycklig den hundägaren är i dagsläget! En liknande episod hände min arbetskompis golden retrievervalp för några år sedan. Jag lekte med valpen med en kamprulle i läder. Till min stora förvåning så sväljer valpen rullen i ett nafs. Det slutade med operation! Magsäcken öppnades och rullen plockades ut. Det gick bra för den hunden också till min stora lycka!

Men ibland går det för långt!

För ungefär 10 år sedan fick mina grannars boxertik förflamning i bakpartiet. Detta ledde till att bakbenen släpade efter henne när hon förflyttade sig. I flera veckors tid så gick husse med henne som en skottkärra på gården. Då har det gått för långt! Jag kan förstå att det känns jobbigt att ta bort en hund, men när man tycker mer synd om sig själv än hunden, då måste man ändå ta sitt förnuft till fånga. Boxertikens matte ville ta bort hunden mycket tidigare, men det dröjde ändå för länge innan husse orkade ta det svåra beslutet. Jag har två hundar varav den ena snart fyller tretton år och den andra åtta år. Då är det en realitet att man kan hamna i en sådan situation som mina grannar gjorde. Jag hoppas att jag tänker på mina hundar i första hand om den dagen kommer!

För att ni inte ska bli alltför nedstämda av den här krönikan så avslutar jag med att önska er ett gott hundliv. Det är nog det bästa liv man kan tänka sig. Våra hundar lever i nuet och det borde vi också göra!

*Ha det
beauceronvänner!
Inger och Coxa*

History of our breed

- *the beauceron in the Netherlands*

An impression of the history of our French shepherd dog in my country.

We had some rather famous dog fanciers in our country. One of them Count Henry van Bylandt had written the famous breed standard book of almost all known show breeds of that time for the Dutch Kennel Club Cynophilia in 1894. He also was one of the founders of the FCI and as such he later on wrote an enormous version in four languages: Dutch, French, German and English. He had the very best connections with the best breeders of pure bred breeds all over Europe, Northern America and all kind of other countries in the world. Of course people like Mégnin in France, Von Stephanitz in Germany and Reul in Belgium helped him. For his book they provided him with the most beautiful pictures of the most typical dogs of the breeds they represented. With my articles in your Club Review last year you found some of them already. At the same period there was also Mr L. Seegers who wrote a large encyclopaedia on the subject dogs, that was really worth while. Within the years it is more or less forgotten. It must have been the fact that this was only published in the Dutch language - a small linguistic area - because it cannot possibly have been the quality of the book. He wrote a rather large chapter about the French shepherd dogs. In his book too you can feel the influence of the publications of Mr. Mégnin. In one of his sentences he writes: 'the black and tan Chien de Beauce is the most loved colour variety, but outside of the French borders they are seen only very seldom; with us in the Netherlands I never saw one.'

That story could very well be true, because the first beauceron that is registered you can find in the stud book of 1933 of the Dutch Kennel Club. It's a dog born the 25th of July 1927 in France and he is called Lajoie II de la Mouzaia. Very moving for me as a beauceron lover was the discovery of a photograph of that dog in book 23/II of 1929. Normally there never are pictures in the studbook. Why somebody chose to publish that beauceron picture, nobody knows. For us it was very interesting and a surprise to find it. The first thing that catches your eye is the fact that it must have been a very young dog when they took that picture, because he still was a little thin in body. After eighty years it is nice to see that our breed still is more or less the same. ▶

Taco one of the other imported dogs at the beach near The Hague in the thirties of the last century

◀ Judge Sauvignac at our clubmatch 1982

◀ Judge Thevenon with his best male Jelger de la Loutre Noire and his BOB bitch Ickory du Murier de Sordeille

Lajoie II born in 1927 ▶

In the same time area there were a few other imports from France. Some bitches were served by Lajoie II and that gave some litters. With the other beaucerons was bred too, but the breed apparently did not touch a string with a lot of people and the second world war made it disappear entirely.

After the war there were some new people that tried again. Mr and Mrs Da Silva Rosa from Amsterdam bought some dogs in France and in 1957 they had their first litter and the kennel De la Bergerie Française became a fact. In the sixties and seventies they bought beaucerons from the most famous kennels of that period: among others Du Petit Simoura from Mr Taviaux d'Aillencourt and De la Terre des Pauvres from Mr Caron. They had litters from bitches served by some rather famous studs: Q'aim and Oscar de la Terre des Pauvres. Their love for France made them decide to move to that country in the early seventies and for years they bred a line of beaucerons with their French kennel 'De la Sylvadé'. A lot of their puppies were sold in Holland. One of the owners was Mrs Manders who took the initiative to found a breed club for the beauceron in our country.

She, together with the French shepherd dog judge Mrs Rompelman, the owner of the first Dutch champion beauceron Uvette de la Bergerie Française Mrs Van Dijkhuizen, 'son' Lodewijk da Silva Rosa and myself formed the first board of the new founded club in 1977. We started with 53 members and 31 beaucerons the 1974, 1975 and 1976 issues of the national studbook.

The Club became a success but it took almost thirty years to become adult. It's not really a Club for breeders because they remain a minority between the members that 'only' love to have a beauceron as a pet. But all that beauceron lovers together form a club that made sure that within the Club there was only room for people that bred with animals of a certain quality. Not solely in beauty, but also in health and mental health too. Before breeding they have to make sure that the intended parents have some show reports, are x-rayed on hip dysplasia and have passed a character test. Of course there are always people that do not like rules. They in the past were removed from the Club. But at the moment we do not do that anymore. We have drafted a system where we inform the buyers of the pups of the status of the parents. Nowadays the responsibility is there where it belongs: in the hands of the breeder and the buyer. The breed club only advises (strongly) and helps them to find one another. The breeders that like to breed

with lesser quality dogs are confronted with people that later on decide not to buy that puppy and wait for a better chance. So we of course do not publish kennel advertisements in our Club review, because there is a possibility that a kennel one time has a litter that's within the range of the Clubs breeding policy and the next time they do not.

The Club review was first published in 1978. We are rather proud to have the quality we have and I think most of the members of our club stay members for years because of the club review they receive every three months. Although I am not able to read the Swedish text in your 'Dubbelsporren', I am under the impression that this is an activity of your club that binds your members together too.

In the beginning our Club only organized a Club match only once in the two or three years. The last years we every year have one with between forty and fifty entries. Over the years some very famous French judges like Mr Fournieret 'De Tremouvillier', Mr Sauvignac 'De Bellemour', Mr Dhetz 'Des Treffles Gaillards', Mr. Thevenon 'De Montglane', Mr Renaux and Mrs Cou-teau have judged our dogs. From Belgium there were the judges Mr Van der Biest and Mr Giannone, who are well known in your country too.

Although the beauceron is a working breed the Dutch working dog fanciers do not chose the beauceron, because they like the working Bouvier des Flandres, the German Shepherd dog or the Malinois better than our breed. Most of the really passionate trainers of 'police'dogs like the crossbreds of that breeds better than the pure bred dogs. The Club does not mind, because the real 'drill sergeant' like fanciers also like to change the real shepherd dog character of our breed and they do select on more nervous and sometimes aggressive dogs for breeding then we like to have in our old fashioned friend.

There are some people that like to use the beauceron in the old fashioned way, as a sheepdog. For them we once asked the French sheepdog trail judge Paul Le Goff to organize a French test the TANT – test d'aptitude naturelle de travail. It was beautiful and a very big success. We even have some people that really try to work with there beauceron in a more or less old fashioned way.

I hope to have given you a slight impression of the history in my country, but you will understand that it has to be short in order to get eighty years on two sheets of paper. ■

SBK-nytt

Nya grundregler from. 2006-01-01

Från och med den 1 januari 2006 kommer nya grundregler gälla för alla medlemmar i SKK, dvs. medlemmar i länsklubb, specialklubb, ras-klubb, avtalsansluten rasklubb samt Sveriges Hundungdom. Reglerna finns på SKKs hemsida, www.skk.se

I stora delar är de nya reglerna lika de som gäller idag. Ett antal nya regler har dock införts, och de viktigaste är:

- Krav på ett gott uppträdande vid prov, utställning och tävling, vad som skulle kunna kallas "god sportsmannaanda"
- Att inom klubbverksamheten handla på ett sådant sätt att klubben inte skadas
- Att vara väl förtrogen med bland annat SKKs avelspolicy och klubbens avelsstrategi om man upplåter sin hund till avel
- Att inte bedriva för nära släktskapsavel
- Från och med 2006 får en uppfödare ha upp till 10 fodervärdsavtal

Kassörssystemet

I och med våra uppdrag från Försvarsmakten och Krisberedskapsmyndigheten erhåller Svenska Brukshundklubben ett organisationsstöd som stödjer vår verksamhet. För att detta ska beräknas rätt kommer försvarsmakten att begära in det totala antalet medlemmar som organisationen har, åldersfördelningen på dessa samt fördelningen av kvinnor och män. För att vi ska kunna göra detta är det av yttersta vikt att ni fyller i födelsedatum och kön när ni rapporterar in nya medlemmar.

Nya stipendier

Svenska Brukshundklubben har tillsammans med Agria Djurförsäkring instiftat tre nya stipendier, Årets klubb, Årets utbildare samt Årets tjänstehund-ekipage. Ansökningstiden utgår den 31 januari 2006.

Postadress till kansliet

Sedan ett år tillbaka har kansliet en ny postadress. Dock verkar det inte som om alla klubbar och distrikt har uppmärksammat detta, då en hel del post fortfarande kommer till den gamla postadressen. Eftersändningen kommer snart att upphöra, varför det är bra om ni uppdaterar era register med den nya adressen, vilken är:

Box 4, 123 21 FARSTA

Mentaltestdomarutbildning

Mentaltestdomarutbildning kommer att genomföras i juni 2006. Inbjudan har sänts till alla distrikt och rasklubbar. Är du intresserad av att anmäla dig till mentaltestdomarutbildningen kontaktar du lämpligast ditt distrikt eller din rasklubb.

Hälsningar Peter Rimsby
Generalsekreterare

Hur valde du rasen beauceron?

Text Linda Wahlström Foto Ann Edlund

Jag har alltid varit tokig i hundar, mamma läste aldrig sagoböcker för mej utan rasbeskrivningar i "All världens hundar" istället!

När jag växte upp hade vi en bullmastiff i familjen, sen har jag provat på labrador, dobermann, grand danois och vorsteh. Men det var alltid något som fattades, Jag ville ha en frisk ras som man kunde ha till så mycket som möjligt, den skulle vara tålig och helst stor. Jag har alltid varit intresserad av lite ovanliga raser.

När det var dags att skaffa en ny hund hade jag en lista med raser som jag kunde tänka mej och det slutade med att beauceron verkade vara hunden för mej. Så jag kontaktade en uppfödare och det verkade ju vara en arbetsvillig och frisk hund. Vi åkte dit och tittade på valpar och jag bestämde mej för en.

Några veckor senare var det dags att hämta den efterlängtdade valpen, Roseole's Brochet á la Lyonnaise kallad Leon.

Men hemfärden var allt annat en trevlig för den lilla valpen, han var otroligt åksjuk. Och vi hade 35 mil hem. Sen har vi kämpat med att bli fri åksjukan, så idag åker han utan problem men han kan inte slappna av.

Leon - bästa kompis med barnen.

Jag älskar min hund men han tycker nog att jag är jobbig ibland för jag älskar att träna och han vill bara springa fritt eller ligga i soffan och lata sig. Vi har tävlat lydnadsklass 1 några gånger

och gått spårkurs, sökkurs, lämplighets testats som räddningshund (ej lämplig pga extrem höjdrädsla). Och gått bevakningsutbildning men ej fullföljt på grund av att matte fick tvillingar. Leon har höftledsfel och det är tråkigt för han älskar att dra mej på skidor.

Nåt som bekymrat mej är att denna stora hund petar i sej torrfoderskulorna en i taget medan våra andra två hundar (blandraser) står och dreglar för att dom har ätit upp sitt för länge sen.

Jag hade önskat att han inte var så åksjuk, höjdrädd och har höftledsfel. Men helst av allt skulle jag velat att han hade haft mycket mera motor. Trots det är han världens bästa hund, det viktigaste just nu är att han är snäll mot barn och han älskar verkligen barn.

När jag skaffade Leon ville jag ha en hanhund för att jag trodde att dom var mera arbetsvilliga, nu vet jag att det inte är så. Och min nästa hund ska vara en tik för min dröm är att en dag kunna starta en kennel.

Leon och Linda

Linda Wahlström/

Roseole's Brochet á la Lyonnaise

KORAD SUCH TJH NORDV-03 SV-04 -05 Satchmo's Opus

Tävlar Elitspår, lägre sök och lyd 3. Deltagit Nationale d'Elevage med excellence både på karaktären och exteriören -03,-05. Är Hd A Ad UA. Opus står till förfogande för tikar som är friska, sunda och friröntgade!

Marie Corino 0125-44 125

Övrig info om släkt & linjer se: www.satchmos.net

KORAD Satchmo's Ming

Tävlar lägre spår, elit lydnad är Hd och Ad fri.

Mings största styrkor är en perfekt blandning av sam- arbetsvilja och självständighet samt en otrolig miljöstabilitet. Ming står till tjänst för mentalt bra, sunda, friröntgade och friska tikar.

Tina 0573 – 610 22 topaze@swipnet.se

Beauceronrutan

Redaktör: Anna Ivaska annaivaska@hotmail.com

Nytt år, nya äventyr. Våren närmar sig med stormsteg. Till och med uppe i Luleå börjar solen kika fram och man kan börja ana fågelsång.

Det innebär med andra ord att tränings och tävlingssäsongen snart är i gång på fullt allvar igen. De skakar redan i benen av nervositet inför alla kommande tävlingar och prov. Lydnad, utställning och bruks, hur ska man hinna och våga allt.

Inte nog med det, min egen kull står inför röntgen inom en snar framtid och vi kan bara hålla tummar och tassar för att vi har friska hundar. Ett stort lycka till önskar jag alla i Sinslins N-kull, själva väntar vi redan på resultatet.

Dagarna tillbringas nu i största möjliga mån ute i vårvintern i full färd att lära Noise allt han behöver. Jag kan inte få nog av hundträning och hoppas ni andra känner likadant. Jag ser fram emot att få se alla Sveriges beauceroner visa framtassarna på tävling i år.

Jag kan känna att 2006 är ett riktigt beauceronår, klubbens eget träningsläger känns inte långt borta och vi ser redan fram emot att få träffa alla er andra beauceronälskare där, likaså har vi rasspecialen som går av stapeln på sensommaren.

Jag kan inte låta bli att vara otroligt förväntansfull inför det kommande året, jag hoppas ni känner likadant och vi vill önska er alla ett framgångsrikt och framför allt otroligt roligt beauceronår 2006.

Anna Ivaska & Sinsline Noáh (Noise)

Vår fina hund!

Här kommer ett foto på vår fina Sinsline Orkana-h af Tofta. Hon är 2 månader på fotot.

Stolta ägare

Ett stort GRATIS till syrran Taggen och matte Malin som tog hem ett första pris i sin lydnadsdebut.

Keep up the good work!!

Kramar/Anna & brorsan Noise

Antal beauceroner preliminärt inskrivna i Franska Kennelklubbens stamboksregister:

År 2004: 3844 År 2003: 4019

Presentation: Dubbelsporrens översättare

Jag är född och uppväxt i Stockholm - bor nu i Parisområdet sen ung 30 år med man och tre pojkar som nu är stora. Förutom två hundar så har jag oxå en häst och jag är diplomerad hästmassör från Axelssons Massage School i Stockholm. Det var där jag träffade Ankie Hermansson, som har uppfödning av beauceroner och det var då jag blev intresserad. Hon kom ner till Paris med sin tik för att para och jag blev så förtjust i mamman, så jag bad Ankie att reservera en tik om det hela gick bra.

På så sätt så åkte jag upp till Mariefred i augusti 2005 och hämtade GooseWoods Djayla. Hon är nu 10 månader och i full gång!!

Jag går ut med de båda hundarna ungefär 1 1/2 timme i Rambouillet skogen varje morgon så de får springa av sig, vi har nämligen ett hus i Gambais, det ligger ungefär 5 mil utanför Paris vid Versailles hållet, precis intill skogen.

Annars så har jag en egen firma som exporterar reservdelar till industrin i fransktalande Afrika samt Skandinavien, så på så sätt håller jag kontakten med Sverige.

Cristina Galiano

Svenska Kennelklubbens **Grundregler**

Gäller från 2006-01-01

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

Svenska Kennelklubbens grundregler

Dessa grundregler gäller för medlemmar i Svenska Kennelklubben (SKK) och dess medlemsorganisationer fr o m 2006-01-01.

1. Allmänt

Det åligger varje medlem i SKK-organisationen:

1:1 att behandla och vårda hundar väl i enlighet med såväl beprövad erfarenhet som gällande djurskyddslagsstiftning och regler utfärdade med stöd av lagstiftningen. Detta innebär att någon befogad anmärkning mot hundhållningen inte ska kunna göras av myndighet eller av SKK auktoriserad kennelkonsulent.

1:2 att medverka till att av SKK auktoriserad kennelkonsulent kan genomföra kennelbesök.

1:3 att handla eller uppträda på sådant sätt att det inte skadar eller motverkar SKK eller dess medlemsorganisationer.

1:4 att på prov, utställning eller tävling inte agera på sådant sätt att det påverkar andra hundars chanser till rättvis bedömning och att inte heller uttala sig nedsättande om andra hundar, funktionärer eller deltagare.

1:5 att följa SKKs stadgar och regelverk samt att även i övrigt på bästa sätt uppfylla de förpliktelser som kan följa av hundverksamheten samt att på intet sätt kringgå SKKs regelverk eller beslut.

2. Avelsetik

Varje medlem som upplåter sin hund till avel ska vara väl förtrogen med SKKs avelspolicy samt med rasens standard, provbestämmelser, registreringsbestämmelser och rasspecifika avelsstrategi. Det åligger varje medlem i SKK-organisationen:

2:1 att till avel endast använda hundar av samma ras.

2:2 att till avel endast använda hund som är inregistrerad i SKK eller i av SKK erkänd utländsk kennelorganisation.

2:3 att följa SKKs hälsoprogram och inom ramen för detta endast använda hund som inte uppvisar tecken på sjukdom, funktionshinder eller har en känd genetisk belastning som innebär ökad risk för att avkomman ska bli sjuk eller uppvisa tecken på funktionshinder. Inte heller använda hund till avel som uppvisar beteendestörning i form av överdrivna rädsreaktioner eller aggressivt beteende i oprovocerade eller för hunden vardagliga situationer.

2:4 att som ägare av avelshund av raser för vilka det inom ramen för SKKs hälsoprogram finns krav på giltigt veterinärmedicinskt undersökningsresultat eller genomförd mentaltest/mentalbeskrivning eller prov se till att detta finns för avelshunden före parningstillfället.

2:5 att till avel endast använda hund som kan fortplanta sig på ett naturligt sätt. Används artificiell insemination (AI) trots avsaknad av dokumenterad avelsförmåga ska respektive ansvarig AI-veterinär intyga att hanhunden och tiken inte bedöms ha nedsatt könsdrift eller oförmåga till normal parning.

2:6 att inte para far med dotter, mor med son eller helsyskon med varandra.

3. Uppfödareetik

Uppfödare ska i sitt avelsarbete iaktta god uppfödareetik samt god kynologisk sed:

Det åligger varje uppfödare i SKK-organisationen:

3:1 att hantera sin uppfödningssamhet kvalitetsmedvetet, seriöst och med stort ansvar.

3:2 att alltid lämna sanningsenliga och fullständiga uppgifter om sina hundar och sin uppfödningssamhet.

3:3 att inte låta para tik vid för låg eller för hög ålder.

3:4 att inte låta tik föda fler än fem valpkullar. Om en tik får två valpkullar inom 12 månader ska tiken sedan ges minst 12 månaders vila före nästa valpning.

3:5 att alltid veterinärbesiktiga tik över 7 år före parning och bifoga intyget till registreringsansökan. Av intyget ska framgå att tiken är i sådan kondition att hon utan risk för sin hälsa kan få en valpkull. Tik över 7 år får inte användas i avel om den inte tidigare haft en valpkull.

3:6 att se till att valp före försäljning har en miljö som gynnar den fysiska och mentala utvecklingen samt en god socialisering. Valpar ska ha möjlighet att umgås med tiken tills de är minst 8 veckor gamla.

3:7 att samtidigt registrera samtliga valpar i SKK och se till att de är ID-märkta vid leverans.

3:8 att aldrig uppträda som bulvan genom att låta registrera annan persons valpar i sitt eget eller i sin kennels namn; att inte heller i övrigt ge sken av att vara uppfödare av valpar i sådana fall, där den verkliga uppfödaren är annan person.

3:9 att aldrig anlita annan person som bulvan genom att låta registrera valpar i dennes namn eller kennelnamn.

4. Försäljning, leverans och överlåtelse

Det åligger varje medlem i SKK-organisationen:

4:1 att vid överlåtelse av hund alltid upprätta överlåtelsehandling med av SKK fastställt innehåll.

4:2 att till överlåtelsehandling bifoga registreringsbevis eller skriftligt intyg om

att hunden är anmäld för registrering. Registreringsbeviset ska, i det senare fallet, översändas till köparen så snart det erhållits från SKK. Veterinärbesiktningssintyg som inte är äldre än en vecka ska bifogas vid leverans av hund.

4:3 att leverera valpar tidigast vid 8 veckors ålder.

4:4 att i överlåtelsehandlingen införa om hunden vid tiden för överlåtelsen är behäftad med sjukdom, fel, defekt eller känd genetisk belastning.

4:5 att vid överlåtelse av tik eller hanhund med bibehållen avelsrätt alltid upprätta avtal med avtalsvillkor som är fastställda av SKK, innebärande bl.a. att längsta giltighetstid för fodervärdsavtal för tik är till dess tiken lämnat högst två valpkullar. Giltighetstiden begränsas till dess tiken uppnått fem års ålder. Fodervärdsavtal får inte tecknas för tik som fyllt fem år.

Giltighetstiden för fodervärdsavtal för hanhund är längst till dess hanen uppnått sju års ålder.

Äganderätt samt övriga rättigheter, övergår, utan ersättning, till fodervärden så snart villkoren enligt denna punkt är uppfyllda.

4:6 att aldrig hålla fler än tio hundar hos fodervärd. Med fodervärd jämställs person som köpt eller på annat sätt förvärvat en hund med förbehåll från säljaren att använda hunden i avel.

4:7 att vid försäljning av hund aldrig anlita återförsäljare eller själv fungera som återförsäljare.

4:8 att efter bästa förmåga uppfylla de förpliktelser mot valpköpare och fodervärder som följer av de avtal som anvisas av SKK.

SKK/CS äger rätt att, i särskilda fall och då synnerliga skäl finns, bevilja dispens från dessa grundregler.

Lista över raser

**vilka anslutits till texten som säger att det ej är
förenligt med SKKs Grundregler att i avel använda
individer som är behäftade med höftledsdysplasi**

Då uppfödare i strid med grundreglerna använder HD-belastade avelsdjur åsättes avkomman till dessa med avelsspärr vilken icke skall kunna borttagas. Detta gäller fr o m 2000.01.01.

Denna lista uppdateras kontinuerligt och nedanstående version var aktuell vid detta häftes tryckning i oktober 2005. Aktuell lista kan fås på www.skk.se eller hos SKKs Informationsavdelning, telefon 08-795 30 30.

• Appenzeller sennenhund	• Hovawart
• Australian kelpie	• Irländsk röd setter
• Bayersk viltspårhund	• Jämthund
• Bearded collie	• Karelsk björnhund
• Beauceron	• Kleiner münsterländer
• Belgisk vallhund/groenendael	• Korthårig vorsteh
• Belgisk vallhund/lakenois	• Långhårig vorsteh
• Belgisk vallhund/malinois	• Norsk älghund, grå (Gråhund)
• Belgisk vallhund/tervueren	• Norsk älghund, svart
• Berger picard	• Pudel, stor
• Berner sennenhund	• Riesenschnauzer
• Bouvier des flandres	• Rottweiler
• Boxer	• Rysk europeisk lajka
• Breton	• Samojedhund
• Briard	• Schillerstövare
• Collie	• Schäfer
• Dobermann	• Spinone
• Dunkerstövare	• Strävårig vorsteh
• Entlebucher sennenhund	• Svensk vit älghund
• Gordonsetter	• Ungersk vizsla
• Grosser münsterländer	• Wachtelhund
• Grosser schweizer sennenhund	• Weimaraner
• Hannoveransk viltspårhund	• Västsibirisk lajka
• Hollandse herdershond	• Östsibirisk lajka

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

Postadress: 163 85 Spånga

Besöksadress Rinkebysvängen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Webbplats www.skk.se

5606 2000 ex okt 05

Årets beauceron - bruks & lydnad

LP I Unique de la Vallee des Marronniers ägare Sanna Wendel

Varför tror du att just ni vann?

-Jag tror vi vann för att vi haft bra resultat detta år, men också för att alldeles för få ekipage anmäler sina resultat till Bruks & lydnadstoppen. Önskar att fler Beauceronekipage vore aktiva och sände in sina resultat.

Nämn en bra egenskap som din hund har:

-En bra egenskap som Nickan har mycket av är samarbetsvilja.

Nämn en mindre bra egenskap som din hund har:

-En mindre bra egenskap är att hon är övertokig i föremål. Detta resulterar till att hon apporterar ALLT hon ser när vi är ute och går, inklusive trasiga ölflaskor...

Ett speciellt minne från 2005:

-Hela året 2005 är ett speciellt minne med Nickan.... Går inte att välja ut ett speciellt tillfälle.

Framtidsplaner:

-Har inga specifika framtidsplaner. Vi tar dan som den kommer och gör vad som faller oss in, Nickan och jag.

Årets beauceron 2005

Årets beauceron - utställning

KORAD NORD UCH KBHV-05 Satchmo's Xera ägare Inga-lill Ölin

Varför tror du att just ni vann?

-Xera erövrade bla flera cert under 2005 som har resulterat i fyra utställningschampionat. Vilket i sin tur har gett en massa poäng.

Nämn en bra egenskap som din hund har:

-Xera har en otrolig arbetskapacitet och vilja att jobba.

Nämn en mindre bra egenskap som din hund har:

-Xera har bättre kondition än mig i spåret.

Ett speciellt minne från 2005:

-Nationale d'elevage i Villemendeur där Xera blev recommandé.

Framtidsplaner:

-Fortsätta att träna och tävla i spår vilket är det bästa Xera vet.

Franska lydnadsprovsregler - klass "Brevet"

Översättning Cristina Galiano

1. Socialt beteende	Koeff	1
2. Platsliggande eller sittande		2
3. Linförighet		2
4. Inkallande		2
5. Hopp över hinder		1
6. Dirigering		2

Brevet	EXCELLENT	(80 %)	80 till 100 poäng
	TRES BON	(70%)	70 till 79.50 poäng
	BON	(60%)	60 till 69.50 poäng

1 Socialt beteende

Koeff 1 Maxpoäng 10

Utförande

Föraren presenterar sig till domaren med hunden i koppel. Efter presentationen, bedömer domaren hundens sociala beteende genom att klappa den lätt, gå runt hunden utan att ha några provokativa gester.

Denna övning har inte som mål att destabilisera hunden innan övningarna, men ger en idé av hundens sociala uppförande. Denna övning bör inte dra ut i tiden.

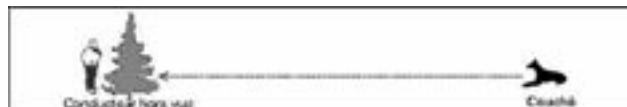
Bedömning:

Aggressiv=utesluten

Nervös, misstrogen, på sin vakt= -1 - 5 p

2 Platsliggande eller sättande 1 min

Koeff 2 Maxpoäng 20

Utförande

Föraren placerar sin hund på det ställe som tävlingsledaren indikerar, i position „sitt“ (assis) eller „ligg“ (couché), går sedan därifrån, tillsammans med tävlingsledaren för att placera sig utom synhåll (hors de vue) och detta under 1 min.

Denna minut startar från och med att man är utom synhåll. Efter order från tävlingsledaren, går föraren tillbaka till sin hund och får honom till sin grundposition.

Tillåtna kommandoord

X LIGG, LIGG, LIGG STILL, STANNA, FOT, eller annat.
("X COUCHE ou COUCHE ou TERRE", "PAS BOUGER ou RESTE", "AU PIED" ou Autres.)

Bedömning:

Byter position när föraren går ifrån honom -1-2p

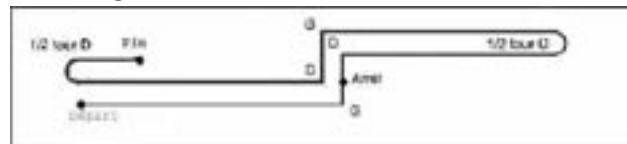
Byter position när föraren går tillbaka till honom -1-2 p

Byter position under förarens närvaro -3-5 p

Förflyttar sig = -1 poäng per meter till uttömning av poängen
= - 1 poäng per meter

3 Linförighet

Koeff 2 Maxpoäng 20

Utförande

Hunden ska följa sin förare genom att gå på vänster sida, med sin bog i höjd med förarens knä.

Övningen ska göras i *normal takt* följande det schema som har etablerats, som innefattar 2 kursändringar, ett vid G och 1 vid D, helt om vid G eller D samt ett stopp (arrêt)

Sprängmarsch på tillbakavägen på en rak linje. Föraren bör balansera sina armar naturligt

Départ = start Fin = slut 1/2 tour = helt om Arrêt = stopp

Tillåtna kommandoord

X FOT, eller « FOT » eller annat.

(«X AU PIED» ou «AU PIED» ou Autres.)

Vid starten, vid kursändringar, efter stopp

Bedömning

Alla konkurrenter måste följa den fastställda banan eller följa tävlingsledarens direktiv.

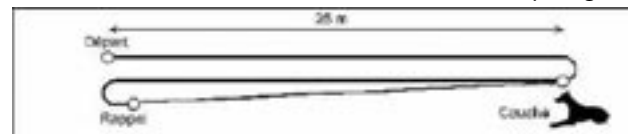
Dålig följd = - 10

Hunden blir efter, går åt sidan, går framför och generar föraren, sätter sig inte vid stopp = - 0,5 poäng för varje.

Domaren bör visa sig överseende och se arbetet i sin helhet och speciellt se om det beror på att hunden är ung eller om det är ett problem att inte vilja arbeta som ska ge avdrag.

4 Inkallande

Koeff 2 Maxpoäng 20

Utförande

När tävlingsledaren säger till och efter domarens tillåtelse, ska föraren med hunden till fot, gå ungefär 25 m i den indikerade riktningen. Efter att ha gjort helt om, ska hunden lämnas liggande „couché“. Föraren går tillbaka till utgångspunkten, gör helt om för att se hunden och efter domarens tillåtelse kallar på sin hund „till fot“ med de kommandoord han önskar.

Rappel = återkallande Départ= start Couché = ligg

Tillåtna kommandoord

X FOT eller FOT, SITT, LIGG STILL, STANNA, eller annat
(«X AU PIED» ou „AU PIED“ „ASSIS“ „RESTE ou PAS BOUGER“ ou Autres.)

(Återkallande med vissla är tillåtet)

Bedömning

Byter basposition = -0,5 poäng

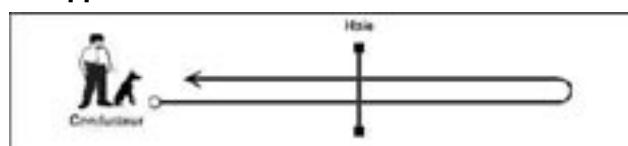
Springer iväg, springer omkring, kommer inte tillbaka tillräckligt fort = - 10 poäng

Kommer inte tillbaka tillräckligt fort = -1 à 3 poäng

Sätter sig hur som helst vid återkomsten = -1 à 3 poäng

5 Hopp över hinder

Koeff 1 Maxpoäng 10

Utförande

Föraren placerar sig med hunden framför hindret, på det avstånd han önskar, på den sida som har angivits av tävlingsledaren. När domaren säger till, skickar föraren sin hund över

hindret fram och tillbaka med eller utan följe.

Conducteur = förare Haie = häck, hinder

Tillåtna kommandoord

X HOPP, eller HOPP, eller X HOPP UPP, eller annat
(«X SAUTE» ou «SAUTE» ou «X HOP» ou Autres)

Bedömning

Rör lätt hindret med tassarna (på dit eller tillbakavägen)

= -1 poäng

Tar stöd på hindret = -3 poäng

Förströdd hund, luktar på marken, bryr sig inte om sin ägare

= - 1 à 2 poäng

6 Dirigering

Koeff 2 Maxpoäng 20

Utförande

Hunden placeras där tävlingsledaren visar i position « SITT » eller « LIGG ». Föraren stannar vid sidan av hunden eller framför honom och kommenderar båda positionerna „SITT och LIGG » eller « LIGG och SITT »

Chien = hund A. = Assis = Sitt C. = Couché = Ligg (1 fois = 1 gång) Conducteur = förare

Tillåtna kommandoord

X LIGG, LIGG STILL eller STANNA, SITT, LIGG eller genom gester eller annat (korta gester tolereras för positionerna („X COUCHE, PAS BOUGER ou RESTE“ „ASSIS“ „COUCHE“ ou par GESTES ou Autres (gestes brefs tolérés pour les positions))

Gör bara en position = -5 poäng

Extra kommandon = - 2 poäng

Långsamt utförande av positionerna = -0,5 à 2 poäng

2 kommandon tolereras för varje position

Allmänna regler

Minimum ålder för att delta är 12 månader (classe 1 och 2), 15 månader (Classe 3)

För att kunna delta i Classe 1 måste hunden ha fått 1 Excellent i „le brevet“

För att kunna delta i Classe 2 måste hunden ha fått 1 Excellent i Classe 1

För att kunna delta i Classe 3 måste hunden ha fått 3 Excellent i Classe 2 med 2 olika domare

En hund kan göra le Brevet samt Classe 1 under samma helg, om antalet konkurrenter samt domaren gör detta möjligt.

Det är inte möjligt att gå från Classe 1 till Classe 2 och från Classe 2 till 3 under samma helg.

Den tävlande måste följa reglerna och direktiven som ges. Han kan bli UTESLUTEN, om han inte följer dem.

Stackel - halsband med "spets" (à pointes) är absolut förbjudet. Hunden får ha ett kedje, läder, nylon halsband.

Föraren går in på banan med hunden i koppel till juryn, koppellet som överlämnas efter presentationen ges tillbaka efter övning 1 (frånvaro) för att göra övning 2 (gäller för Brevet samt Classe 1)

Eric Vavassori

stort tack till ordförande i Franska Beauceronklubben lydnadskommitté för lydnadsgenomgången.

Här ses Eric Vavassori ta emot 1:a platsen i Classe 2 på NE 2005 med sin beauceron CH Rime des Assiers

Foto Esa Rasimus

För att tävla lydnad i Frankrike måste du ha ett godkänt CSAU

Övriga klasser kan beställas från DS

Föraren skall inte på något sätt tillrättavisa sin hund under övningarna. Gör han det blir han utesluten från tävlingen.

Ingen uppmuntran tolereras under övningarnas gång, en liten uppmuntran accepteras i slutet av övningen, antingen av en klapp (utan överdrift) eller muntligt som till exempel : Duktig (c est très bien).

Godsaker eller leksaker (bollar etc) är **ABSOLUT FÖRBJUDET**;

Övningarna börjar och slutar med hunden "till fot". Denna position är normalt SITTANDE till VÄNSTER om föraren. Position „STÅ“ är också tillåtet men då måste hunden ALLTID STÅ vid fot och domaren har blivit informerad innan första övningen.

Befallningarna ska ges utan tryck (skrik, vrål), eller längre gester som kan penaliserar (målet är att visa att hunden är i symbios med sin ägare).

Hunden som gör ifrån sig på banan får avdrag.

Fullständiga allmänna regler kan beställas från DS

Lite nyheter från Finland

- Finska Nationale d'Elevage i Kirkkonummi 4 september 2005 från Le Bas Rouge 2005/4

Den franska domaren Jeannine Anjoran åkte dit som domare.

- 53 hundar var anmälda -

Hennes kommentarer var följande: "Hundarna var alla lika lugna som deras ägare". Arrangörerna hade bett Jeannine Anjoran att döma strängt så att deltagarna skulle kunna få kännedom om nivån på hundarna och därmed förbättra rasen i Finland.

Vanligaste felen

- Benstommen borde vara starkare (standard: Beauceronen är en solid, hårdig, stark, kraftigt byggd och väl-musklad hund, utan klumpighet).

- Överarmen var ofta för brant (standard: lutande och tämligen lång)

- Bakvinklarna är också för raka. Detta ger gångarter som saknar utsträckning. Beauceronen bör ha bra vinklar för att kunna springa långa distanser utan att bli trött (vallhundar ska kunna vakta boskap utan att bli trötta). För korta vinklar ger en trötthetsökning.

Resultat

Bästa tik på utställningen blev Onks Toi Unikki (Nouba du Pla de la Jasse x Punasukan Punapaula). Uppfödare: Tiina Nurminen, Karhula. Ägare: Margit Nyman, Karjaa.

Bästa hund för dagen samt bästa hanhund, Xero de l'Amouraudiere (Matcho du Relais des Ecuries x Sandy de l'Amouraudiere). Uppfödare: Bolland-Goosens. Ägare: Jaani Vatanen-Laine.

Bästa veteran, tiken Punasukan Lilian. Uppfödare: Heljä Marjamäki. Ägare: Petti Salonen

Uppfödarklassen vanns av Daniel Hesselberg, kennel Dom-Anricoss.

Handling

Mme Anjoran konstaterade att en bättre presentation av hundarna skulle kunna göras så att det bästa kom fram. Följande råd gavs av henne.

Individuell presentation framför domaren

När ekipaget kliver in i ringen skall de gå fram mot domaren och hunden skall befinna sig vid handlerns vänstra sida, kopplet skall vara löst hängande och hunden ska röra sig fritt och ledigt... Domaren tittar på och värderar hunden så snart den kommer in i ringen och när den går emot honom. Detta ger ett första generellt intryck.

De första undersökningarna som görs av domaren är att titta på tänderna, pälsen, sporrarna samt testiklarna

för hanhundarna. Förutom granskningen av dessa partier så uppskattas också hundens sociala uppförande.

Domaren måste få en allmän syn på hunden utan att störas av ägaren. För att kunna göra det måste ägaren hålla sig långt ifrån hunden i änden på kopplet och inte nära hunden (som ofta då lägger nosen på fickan som innehåller god-saker!).

Beauceronen ska visa sig naturellt, stå ordentligt på alla fyra, utan att ägaren drar i kopplet, för att undvika att strypa hunden, dessutom bryter detta halslinjen.

Ägaren skall absolut inte hjälpa hunden att ställa upp sig (som man gör i andra raser ... tass efter tass, svans och hals hållen av ägaren).

Ägaren skall aldrig befinna sig mellan domaren och hunden.

Det är viktigt att kolla upp hundens konstanta statiska position (stående och uppmärksam).

Ägaren kan eventuellt gå några steg för att få sin hund i korrekt position om han så önskar. Allt detta kräver en viss träning så att hunden vänjer sig vid att stå orörlig, med resning, utan att bry sig om sin ägare.

Presentationen av rörelser (innehåller två faser)

Fram o tillbaka « på en rak linje » som möjliggör för domaren att döma fram- och bakbenens parallellism, svansen vid en lugn gång samt hundens otvungenhet.

Springa runt ringen med hunden i trav ... motsols, med hunden obligatoriskt till vänster så att domaren kan se den innifrån ringen.

Denna presentation « i trav » är den viktigaste etappen till slutresultatet om er hund har fått « EXC » på exteriören. Det är nu som domaren kan uppskatta hundens vinklar.

Det är också ett av de kriterier som bedöms vid den slutliga placeringen.

Det är därför viktigt att ägaren tränar på att springa med hunden, så att de kan springa tillsammans utan ansträngning, utan att strypa hunden (antingen därför att hunden drar sin ägare ... eller att ägaren håller hunden i för kort kop-pel nära sig själv).

Kopplet skall hänga löst - hund och ägare springer sida vid sida. Om hunden galopperar, så är det för att ägaren springer för fort. Man måste då sakta farten så att hunden travar igen som är den gångart som eftersöks. För att hunden skall visa sina rörelser helt naturligt, är det viktigt att ägaren hittar den

rätta farten, för att tillåta sin hund att springa utan tvång, helt naturligt.

När det handlar om slutbedömningen, så beror det helt på rörelserna. Beauceronen ska bedömas i rörelse under många varv i ringen och det är ibland nödvändigt att kunna byta handler. Hunden ska kunna byta handler utan att detta stör hundens rörelser.

Bedömning i rörelse

Följande fel drar ner bedömningen:

Hund som springer i passgång eller galopperar.

Hund som hoppar (i detta fall, omöjligt att döma gångarterna).

Svans som bärs för högt (nästa vertikalt eller rullad över ryggen = utesluten) ...svansen ska vara en förlängningen av rygglinjen.

Vid slutpresentationen av de hundar som har kvalificerat sig till « slutkampen » startar ägarna, en efter en (starta aldrig på samma gång) för att:

- Kunna respektera och hålla de rätta distanserna.

- För att inte störa rörelserna för hunden framför eller bakom.

- För att undvika bråk och bett mellan hundarna (speciellt hos hanhundarna).

När ekipagen stannar upp efter springandet gäller samma försiktighetsmått när det gäller distanserna mellan hundarna (+/- 2m), kopplet hängande löst och med hunden under kontroll. Detta för att inneha den rätta positionen och dessutom i förväg kunna hindra eventuell aggression mot hundar vid sidan om. Hunden skall ha ansiktet mot domaren (eller i profil om domaren säger till) och behålla en korrekt position tills bedömningen är klar.

Dessa kommentarer har skrivits av Claudine Pujo med medverkan av Jeannine Anjoran i enighet med Alain Thevenon, ordförande i den Franska Beauceronklubben. Översättning till svenska av Cristina Galiano.

Handling av beauceron bildkollage från Nationale d'Elevage 2005

Fransk handling skiljer sig från skandinavisk; beauceronen ska stå fritt framför ägaren. Hunden ska visa upp sin resning "naturligt" utan stöd från ägaren men notera att den tränas för att stå så. Naturligt innebär inte otränat.

Foto Esa Rasimus

Text Anneli Tiainen

Univers des Assiers blev tredje bästa hane. I finalringen sitter alla domarna på första parkettplats.

Här ses championklassen i rörelse. Bilder från vänster ettan Napo du Pla de la Jasse, trean Sénèque de la Dame de Coeur som även är brukschampion. Flera av världens högst bruksmeriterade beauceroner ställdes även ut på specialen. Till höger fyran Rocco de la Montagne du Seigneur.

Lumbosakral stenosis L7S1-syndrom

Text Thomas Idebrant

Symtom, operation och rehabilitering

Den 5 oktober 2004 opererades min hund, Lunabjäre's Garbo (schäfer) för L7S1-syndrom. Jag vill med denna artikel dela med mig av de erfarenheter som jag fått under resans gång. Vilka symtom hon hade, operation och hur rehabiliteringen gick. Lumbosakral stenosis eller L7S1-syndrom som det vanligtvis kallas för är en förträngning i övergången mellan ländryggens bakersta kotta (L7) och första kottan (S1) i det av tre kotor sammansatta korsbenet. Förträngningen gör att det klämmer mot nervtrådarna i ryggen och hunden får ont.

Symtom och undersökningar

Garbos symtom: Garbo började under vintern 2003-2004 att inte vilja hoppa in i bilen så självklart som hon alltid hade gjort tidigare. Jag trodde att det bara var tillfälligt, att hon hade lite ont i någon muskel eller liknande. Men oviljan att hoppa in fortsatte. Jag bokade då tid för provtagning för Borrelia och Erlichia (Garbo hade haft det tidigare) för att se så att det inte kommit tillbaka. Veterinären hittade ingenting i proven, Garbo visade heller inga tecken på smärta när hon undersöktes. Problemen fortsatte, men jag märkte det endast vid inhop i bilen. Tidigt på våren beställde jag en ny tid, denna gång ville jag att dom skulle kolla upp livmoder med ultraljud och undersöka Garbo ingående. Inte heller denna gång hittade vi någonting som kunde kopplas ihop med någon smärta.

Garbo är försiktig

Tävlings säsongen började och därmed började också Garbo och jag träna lite mer regelbundet. Nu började också fler symtom att visa sig. På flera tävlingar märkte jag på Garbo att hon med stor möda hoppade tillbaka vid hoppet, det var precis som om hon visste att det skulle göra ont. Jag märkte också att hon inte "tog i" riktigt vid inkallande med ställande, hon började stanna sakta och försiktigt. Men det som verkligen gjorde att jag förstod att detta var allvarligt var att morgonen efter ett rejält träningspass eller efter tävling var Garbo öm uppe vid höfterna eller i alla fall i den regionen. Om man tog lite hårt ovan svansen så kunde hon gnälla till och verkligen visa att hon hade ont. Något som kan vara intressant att veta är att Garbo aldrig har visat någon håltä.

Fler undersökningar görs

Nu var det dags att beställa ny tid hos veterinären. Nu är vi i september 2004. Den här gången skulle vi ta reda på vad det var som störde Garbo. Först en stor kontroll av leder, rygg och muskler. Veterinären bände och vred, drog och tryckte utan att Garbo visade någonting. När detta inte ledde någonstans röntgade vi Garbo (vanlig slätröntgen). Inte heller röntgen visade något. Då ville veterinären att vi skulle göra en kontrasttröntgen, hon började misstänka L7S1-syndrom. Sagt och gjort kontrasttröntgen blev det och nu blev misstankarna bekräftade. Garbo hade en förträngning i huvudsak på vänstersidan i ryggkanalen. Tro det eller ej men jag blev faktiskt glad. Inte för att Garbo hade en förträngning, utan för att vi fick reda på vad det var som var fel. "Min" veterinär Karin Råberg på Läckaby Djursjukhus ordnade med en remiss till en väldigt rutinerad veterinär på området, Ole Frykman på Herrgårdskliniken (ligger i norra Småland). Ole Frykman jobbar även på Strömsholm djursjukhus. Ole opererar många sådana här skador varje år och det kändes väldigt bra att han skulle ta sig an Garbo. Operationsdatum blev bestämt till den 5/10 2004.

Garbo ska opereras

Garbos operation: Några veckor innan Garbos operation fick jag hem vägbeskrivning, information om vad jag skulle göra med Garbo innan operation, jag fick även en liten flaska schampo som jag skulle bada Garbo med kvällen innan det var dags. Ole Frykman ringde också upp och informerade om operationen. Han hade sett röntgenplåtarna och sa att Garbo inte hade hunnit bli så hårt drabbad ännu. Så det lovade gott inför både operation och rehabilitering. Men Ole sa också att, en operation är alltid riskfylld, hur liten den än är. Operationen gick bra.

När jag kom upp till Herrgårdskliniken tog dom prover på Garbo för att se så hon inte hade någon infektion eller något annat som kunde ställa till det. Proverna visade bara att Garbo var stark och helt frisk så operationen kunde bli av. Jag lämnade Garbo och åkte hem (23 mil). Min Garbo på operationsbordet, inte kul. Ole ringde på eftermiddagen och talade om att operationen hade gått bra. Garbo hade vaknat. Hon hade va-

rit hungrig och varit ute och kissat. Tydligt sett, mat är det viktigaste. Ole hälsade mig välkommen upp att hämta Garbo dagen där på. När jag kom upp till Herrgårdskliniken tog Ole emot mig, förklarade vad han hade gjort och vi pratade allmänt om operationen. Hur operationen hade gått till tänker jag inte försöka mig på att tala om, jag kan inte och jag är ju ingen veterinär. Men jag vet att Ole rensade upp i ryggkanalen, la tillbaka fett och muskler och sydde igen, ungefär så gick det till. Garbo var pigg och blev jätteglad när hon fick se mig igen. Hon hade ett rejält sår på ryggen och hon var lite öm i bakkdelen, men för övrigt mädde hon fint.

Slarvig gång borta

Innan vi åkte hem fick jag nerskrivna anvisningar angående rehabiliteringen + att Ole gick igenom allt med mig muntligen också. Garbo sov hela vägen hem i bilen och när vi kom hem var det första hon gjorde, att säga till vår andra tik (Lunabjäre's Jaffa) på skarpen. Garbo ville inte veta av någon närbild ännu. (Något som har slagit mig nu efter operationen är att Garbo gick slarvigt med bakbenen, hon "skrapade" i klorna när hon gick på asfalt, det har hon inte gjort efteråt.) Jag tror att den slarviga gången har kommit smygande och det är därför jag inte reagerat förrän nu när jag märkte att den var borta.

Inga häftiga rörelser

Garbos rehabilitering: Jag fick med mig "stränga" rehabiliteringsregler att följa från Ole Frykman. Rehabiliteringen är A och O för att slutresultatet ska bli bra. Garbo fick antibiotika de två första veckorna mot infektion. Garbo skulle vila så mycket som möjligt de tre första veckorna, endast tiominutersrunda för att rasta, på slätt underlag. Efter de första tre veckorna skulle jag utöka tiden på promenaderna sakta under två månader, men fortfarande på slätt underlag. Garbo skulle inte göra några som helst häftiga rörelser, gå i trappor eller hoppa in/ur bilen. Efter dessa två månader, om Garbo inte visat några som helst symtom på smärta skulle jag börja gå med Garbo i skogsmark, men fortfarande i koppel. Det är ungefär där vi är idag när detta skrivs 2004-12-10.

Återbesök hos veterinären

Från och med att Garbo kom hem tills idag har det gått jättebra. Garbo har varit kanonpigga hela tiden. I mitten på november var vi på återbesök hos Ole. Han undersökte Garbo väldigt noggrant och konstaterade att allt såg ut och verkade väldigt bra med henne. Vi skulle fortsätta enligt rehabplanen. Några saker som jag lagt märke till efter operationen är bland annat följande. Garbos slarviga gång är borta, hon viftar bredare och oftare med svansen, hon sätter sig blixtn snabbt precis som när hon var i tvåårsåldern, hela Garbo verkar "lätta-re" på något vis och hon är mycket gladare helt allmänt. Jag ser verkligen fram emot att kunna börja träna och komma ut och tävla igen nu till våren 2005.

Allmänt om L7S1

Lite allmänt: L7S1-syndrom är ju tyvärr rätt vanligt förekommande bland våra hundar och jag frågade Ole Frykman om detta och om det är ärftligt. Han svarar mig i stora drag så här.

– Det har gjorts väldigt lite forskning omkring detta och man kan inte med säkerhet säga att det är ärftligt. Men med

tanke på hur många schäfrar som opereras så är det lätt att tro att det är ärftligt. Man kan också vända på det och se det så här. Många av schäfrarna som får det är brukshundar och tjänstehundar och det kan kanske vara så att deras vardag med mycket belastningar och fysiskt arbete gör att de får skadan. Man kan idag inte säga säkert hur det ligger till, men ur avelssynpunkt ska man nog utgå ifrån att det är ärftligt.

Jag frågade också om möjligheten att det kunde komma tillbaka.

– Jag vet bara om en hund som skadan har återkommit på och som fick opereras om. Det var en Golden och den hade fått broskpålagringar vid operationsstället.

Värm alltid upp

När vi röntgade Garbo röntgades även hennes höfter och vi jämförde dessa med de gamla HD plåtarna. Det här är häftigt! Höfterna såg ännu finare ut nu än när vi röntgade för HD status, enligt veterinären. Garbo hade A på höfterna, så nu måste hon väl ha A SUPER eller något. Som sagt allt har gått bra med Garbo hittills och jag är väldigt glad att

vi hittade felet och opererade henne så pass snabbt. Hon är sex år och i sin bästa ålder. Hon har mycket kvar att ge och få. De flesta hundar som opereras för detta blir helt återställda och man kan träna och tävla som vanligt om man opererar i tid. Det man ska tänka på är att *alltid* värma upp/ner med minst 10-15 minuters promenad före och efter träningspasset. Man ska heller inte hålla på att "nöta" på kryp och hopp t ex. Men allt det där det vet ni ju redan, eller hur?

Tack till alla

Jag hoppas att det har varit intressant att få ta del av hur det kan se ut före, under och efter en operation av L7S1 syndrom. Det finns säkert fler symtom än vad jag la märke till på Garbo. Men ett symptom som verkar vara rätt så vanligt, det är just oviljan att hoppa in i bilen.

Till slut vill jag tacka veterinärerna Ole Frykman, Karin Råberg och Camilla Ifwarson, samt mina uppfödare Thomas och Lena Hallkvist för stöd, råd, uppmuntran och ett professionellt bemötande. ■

Inte så ovanligt som man önskar - att hundar käkar skit!

Bajsätare... eller koprofagi som det heter med ett finare ord. Det är faktiskt ett förvånansvärt vanligt beteende bland många köttätare, som på så vis kan skaffa sig nyttiga näringsämnen från andra djurs avföring.

Många av oss har nog råkat ut för att våra hundar äter bajs efter andra djur och ibland även sitt eget. Vi tycker ju oftast att det är ett högst oönskat beteende och vill helst se att våra hundar slutar med det snarast möjligt.

Men i en hunds tycker ä det nog ett funktionellt beteende och inte alls en synd. Det är inte ovanligt att just valpar som växer fort och gör av med mycket energi äter både andras och sin egen avföring. Det har konstaterats att unga växande hundar kan skaffa sig viktig näring just genom detta beteende. Men med de näringsriktiga valpfoder som finns idag är det nog inte troligt att det är ett livsnödvändigt sätt att skaffa näring på utan snarare ett medfött beteende som hänger kvar från hundens förfäder. Ofta försvinner det när valpen blir äldre och inte kräver så mycket energi längre. Samt att kroppen "känner" att den får tillräckligt med näring ändå.

Bara gott?!

Men det behöver som sagt inte alls bero

på näringsbrist utan kanske är det helt enkelt bara gott, vare sig vi vill tro det eller ej.

Sen finns ju de hundar som är allmänt glupska och sätter i sig att föda de kan komma åt inklusive avföring.

Bajsätning kan framkallas av sjukdom som till exempel när upptagningsförmågan av näringsämnen inte fungerar som den ska.

Hunden kan också ha mask eller så kan bajsätningen orsakas av att kosten har en felaktig aminosyrabalans (inte särskilt troligt om man använder ett bra helfoder).

Misstänker man någon av dessa orsaker bör de naturligtvis åtgärdas. Regelbunden avmaskning till exempel var sjätte månad kan ibland vara nödvändig som man har en koprofagisk hund.

Forskning har visat att hundar som äter sin egen avföring inte utgör någon hälsorisk vare sig för oss människor eller för sig själv. Det vi tycker äräckligast är väl kanske när vi blir slickade av en bajsätare och vi har alla hört någon gång att: "du kan få mask om hunden slickar dig på munnen".

Orosmomentet är att de kan överföra spolmaskäg, Toxocara. Det kan därför vara en tröst att veta att Toxocaraäggen först måste torka efter att ha kommit ut med hundens avföring, sedan måste det

Text Ingall Johansson

leva utanför kroppen i cirka tre veckor innan de kan gå över på människa.

Sluta älskling!

Nu är ju bajsätandet hur som helst en otrevlig sysselsättning som vi helst ser att våra älsklingar slutar med. Och det fyller ju som sagt ingen funktion för en hund idag som får vettig kost.

Om inte inläring fungerar... Några tips hämtade från Internet:

✓Tillsätt papaya eller krossad ananas i maten, det har funkat på många hundar. Ananas och papaya innehåller ett enzym som verkar ha betydelse för att få hundarna att sluta äta avföring (hjälp dock ej mot hästbajsätning).

✓En full mage minskar ätlusten. Tillsätt till exempel rivna morötter, kokt vitkål, kokt ris (sånt som inte hunden blir fet av eller på annat sätt kan vara skadligt att överdosera) i maten.

✓Utträkning kan leda till alla möjliga beteenden.

✓Tillsätt B-vitaminer i maten (tänk på att för mycket vitaminer kan vara skadligt).

✓Blunda!

Börja gärna att träna valpen från 8-10 veckors ålder. En valp är mycket mottaglig för inläring i tidig ålder. Därför finns det anledning till att prägla hunden på uppgiften att bli en bra spårhund. Börja med att släpa mat några meter. Valpen får då anledning till att utreda tillsammans med dig, något som gör det spännande för er båda. För jägaren är det ju väldigt trevligt att träna spår med en valp - särskilt när det smitar över till hunden.

Gå sedan över till att släpa en klöv som du droppat några bloddroppar på. Hunden förstår snabbt skillnaden och

Viltspårprovets målsättning är att bedöma deltagande hundars lämplighet vid eftersök av skadat eller dött hjortvilt samt att stimulera intresset för fortsatt utbildning av eftersökshundar för praktiskt bruk.

då finns det ingen anledning att fortsätta med matspår. Ett bra tips är att lägga den färskta klöven i plastfolie innan du fryser in den, för att undvika s.k. frys-torkning. När du sedan tinar den, liknar den i det närmaste en färsk klöv. Det är en fördel om du lägger de första spåren i medvind för att hunden ska sätta ner nosen i backen och inte gå i motvind på vindburen vittring. Hundar som rastypiskt arbetar med hög näsa på vindburen vittring spårar inte. De söker, och ska därför redan från början lära sig arbeta med låg näsa på markburen vittring. Hundar som inte fått lära sig det blir aldrig riktigt bra eftersökshundar. Öka sedan spårlängden. Använd så lite blod som möjligt, helt anpassat till hundens förmåga, så får du en spårnoggrann hund.

När du spårtränar en ung eller orutinerad hund, finns det ingen anledning att lägga långa spår. Gör hellre tvärt om, lägg korta spår. En ung hund som är bara några månader gammal tappar lätt koncentrationen om spåret är för långt. Lägg inte längre spår än att den oerfarna hunden kommer fram till spårslutet medan det är roligt. Det är också psykologiskt viktigt att spåret har ett för hunden intressant slut med del i by-

tet, och att hunden klarar av spåret. Ett vanligt fel är att spårläggaren använder för mycket blod. Det gör att den viktiga klöven-spårets kärna blir svår att följa då vittringen blir mycket stark. Hunden övergår mer till att söka spårslutet i vindburen vittring i stället för att spåra med låg näsa. Detta gör att du faktiskt tränar hunden att bli slarvig. Redan på 60-talet upptäckte polisen vid utbildning av narkotikahundar, att om dominant vittring som t.ex. hasch -jfr. blod- användes i den inledande träningen så blev hundarna slarviga. Träningen lades då om till att använda preparat som gav svag vittring, vilket gjorde att hundarna nu arbetade med stor noggrannhet.

Träningsknep

Ett träningsknep som jag använder mycket när jag lär mina hundar en ny "doft" är att lägga t.ex. en fräsch klöv under soffan. När nu hunden får se att husse intresserat kikar in under soffan, anländer hjälpen omedelbart. Vad gör husse, vad finns under soffan? Näsan kopplas nu på för fullt och det är roligt att höra hur intensivt hunden arbetar för att identifiera (lära sig) vittringen. Med gemensam "ansträngning" tas klöven nu fram. Du blir nu till nytta för din hund, det får du liksom på köpet. På det här sättet lär jag in intressanta vitttringar, en efter en. En hund kan lära sig hur många som helst. Men kom ihåg, en vittring i taget om du vill ha en noggrann hund. Det finns många motivationsknep när du tränar hund. Använd din fantasi i träningen så hittar du flera.

Självständig hund

Något som är mycket viktigt är att lära hunden att arbeta självständigt. Det händer under spårträning när hunden får tappt att hunden "frågar" sin förare var spåret är. Hjälp då inte hunden att återfinna spåret (som förare skall du alltid veta var träningsspåret går). Stå bara passivt helt stilla och låt hunden få intrycket av, att du väntar på att han/hon ska återfinna spåret. Efter några sådana upplevelser, förstår hunden att han/hon måste hitta spåret själv. Och det är ju bäst den dagen då det är ett verkligt eftersök. Ta det lugnt och ge hunden den tid som behövs, en bra hundförare har tålmod.

Träna olika spår

Det viktigaste är inte att träna en hund för viltspårprov. Det är bättre att få en bra spårhund. Träna därför olika spår, där du förändrar både längd och innehåll med bakspår, korsande spår,

sårlegor m.m. Lägg spåren i olika terräng med tät sly, gammelskog, nyslag-na fält, hyggen, över och längs skogsvägar, över bäckar, myrmark m.m. Det finns ingen anledning att gå lättare spår än nödvändigt - hellre då det motsatta. Det är vanligt att skadat vilt går i vatten och över bäckar. Första gången jag lägger ett spår över en bäck för en unghund, lägger jag spåret så att det vinkelrätt passerar bäcken över till andra sidan. Hunden förstår ganska snabbt att spåret gått genom vatten, ändå är det viktigt att du under inläring upprepar övningarna. Längre fram bör du testa att hunden förstått och klarar allt det du tidigare tränat.

Träna på äldre spår

Något som du snart kommer att märka är att det inte är särskilt svårt för en hund att följa "färska" blodspår. Färska blodspår som är så lätta att hunden inte längre sätter nosen i backen, utan småspringer i spåret. Då är ju lite av poängen med träningen borta, om hunden med högt huvud ivrigt småspringer i spåret för att vittringen är så stark att spåret blir för lätt. Faktum är att blod härskar -mest under den varma årstiden- och kan ge en ökad vittring under ca en veckas tid, mest under 5-6:e dygnet. Det är en av orsakerna till att många hundar blir slarviga. Nej, det bästa är om hunden sätter nosen i backen, och att spårets vittring är så svag och svår att du kan se att hunden närmast analyserar minsta lilla doft. Du ska kunna se att hunden tänker och värderar minsta doftintryck.

Planera träningen

Tänk då inte på hundens ålder eller så och så långa spår. Det är så många andra saker som är viktigare. Det bästa är att göra en individuell planering för hunden.

Några exempel på det som har betydelse i träningen:

1. Hur duktig är du på att träna hunden?
2. Hur ofta tränar ni?
3. Hur goda anlag har hunden?

Det betyder inte att hundar av samma eller av annan ras har samma utvecklingstakt i spårutbildningen. En del hundar behöver mer tid och träning för att bli duktiga spårhundar. Håll därför hundens träningsplanering för er själva. Målet är att ni ska bli ett bra spår-ekipage, som gör ett bra spårarbete i ett lämpligt tempo.

Hämtat från www.working Gundogs.se

SÅ BLIR DIN HUND VILTSPÅRS CHAMPION!

Text Petra Klinbjør

Har du alltid drömt om ett championat? Men din hund får nöja sig med en slät 1:a eller i bästa fall 2:a på utställning? Du har inte tid och ork att lägga ner 100-tals timmar harvande på appellplan? Och du får inte inrätta färhage i lekparken? Är du trött på att din hund aldrig plockar de där attans apporterna i spåret? Tillhör du kanske dem som blir nervös inför att tävla inför en massa publik? Då har jag lösningen för dig. Viltspårschampionatet!

Under förutsättning att din hund är utrustad med ett hyfsat gott luktsinne och intresse för att spåra så har ni goda chanser att lyckas. Här behöver hunden inte göra annat än att följa ett 600 m långt spår och till sist markera en rådjursklöv. Och själv behöver du bara hålla i linan och snällt följa efter. Inte nog med att minst en person har trampat till spåret. Personen ifråga har dessutom både dragit en klöv i spåret OCH droppat blod.

För att sätta igång behöver du:

- Ca 3 liter blod
- En tom Yes-flaska
- Ett snöre
- En rådjursskank
- Snitslar
- En hund med hyfsat luktsinne
- Lina om **max** 10 meter (tänk på det bruksfolk)
- Spårsele
- Skog

Förutom ovanstående så behöver du också ett tillstånd från jordbruksverket att sprida slaktavfall i skogen. Jag rekommenderar inte att du med rådjursögon bedyrar ICA-bitrådet att du ska hem och göra blodpalt. Det kan också vara bra att ha tillfrågat markägaren om lov att sprida slaktavfallet i hans skog.

Beauceroner i viltspårprov

Anlagsklass GK Chach-Chirac
1998-07-05 Viltspårprov Örebro
Ägare/förare Anette Kärnegård

Speciellt under jaktsäsongen.

Den första tävlingsklassen, anlagsklassen, fixar ni lätt efter något tränings-tillfälle. Här gäller det snarare att inte träna för mycket. Spåret ska ligga i 2-5 timmar. Går hunden för fort i spåret blir domaren inte glad. Tanken är ju att en skytt ska kunna hänga med hunden i ett eftersök utan att sätta andan i halsen.

I nästkommande klass, sk öppen klass, blir det lite svårare. Här finns det fyra saker att se upp extra med:

1. Spåret ska ligga 12-24 timmar. Träningen inför öppen klass spåret bör ske successivt så att hunden kan vänja sig gradvis vid äldre och äldre spår. Går du direkt på ett 24 timmars spår så är risken stor att hunden kommer att bete sig som en ko. Dvs. stirra dumt på dig och äta gräs.

2. Bloduppehåll. Några meters bloduppehåll förekommer för att hunden ska få visa att den klarar även detta. Det kan hända att ett skadat djur inte droppar en droppe blod per meter.

3. Återgångar. Betyder att man går tillbaka 10 meter i samma spår och därefter vinklar. Kan orsaka mycket huvudbry hos den ovana hunden. Tips: Lägg inte de första återgångarna i snåriga områden då det kan bli väldigt trassligt när hunden springer runt, runt och undrar vart spåret egentligen tog vägen.

4. Skott. Ett skott förekommer också. Då iakttas hundens reaktion och den ska även klara av att spåra efter skottet. Oroliga ägare som innehar hundar som alltid måste "kolla upp" skytten kan jag lugna med att mig veterligen så är skytten alltid synlig under skottet.

Mer detaljer om hur spåren ska läggas och hur mycket blod som ska gå åt etc. finns t.ex. på SKK:s hemsida.

Lite tips inför provtillfället:

-Se ut som om du vet vad du håller

på med. Domarna är ofta inbitna jägare med lika många förutfattade meningar som år på nacken. Kommer du iklädd långkjol, högklackat eller annat "oskogs-ligt" kan du nog räkna med en extra kritisk bedömning. Och att de kommer att berätta om dig för alla sina vänner, ytliga bekanta och framtida provekipage så länge de lever.

-Prata inte en massa med din hund i spåret. Domaren och hunden vet var spåret går. Inte du.

-Om du har en ivrig hund. Spring inte efter. Försök att hålla emot så snyggt och osynligt du kan. Som sagt, en skytt ska kunna följa med utan att bli andfådd. Observera dock att det ej är tillåtet att rycka i linan.

-Om du plötsligt märker att du och hunden är ensamma i skogen medan domaren står kvar långt, långt bort. Då kan du räkna med att din hund har tappat bort spåret, eller hittat ett nytt, mycket roligare, spår att följa. Om du då kan återkalla i minnet när du tror att detta hände så kan du ta tillbaka hunden dit för nytt påsläpp. Så tänk på att läsa din hund noga. Ett exempel på hur det ser ut när hunden byter spår är att hunden går från "dammsugarlooken" till att lyfta huvudet och rusa framåt med ett alert uttryck som skulle göra vilken utställningshandler som helst avundsjuk.

-När du krälat under den tredje gränen och klättrat uppför och nedför stup med livet som insats samt vadat över en bäck så kanske du tror att hunden har gått fel i tron att domaren väl ändå inte kan ha lagt spåret DÄR. Var lugn. Det kan de.

Efter tre 1:a pris i öppen klass och med minst en 2:a vid lägst 15 månader på utställning så kan du nu titulera din hund viltspårschampion! Lycka till!

Anlagsklass GK Satchmo's Topaze
1999-09-26 Viltspårprov Dalsland
Ägare/förare Tina Lundgren

Anlagsklass GK Jakira's Galliano
2003-08-21 Viltspårprov Värmland-Dals
Ägare/förare Marie Nilsson

Dagboken

Text och foto Urban Eriksson och Veronica Olsson

Denna dagbok handlar om vår Beaucerontik Soya som nu har hunnit bli tre år gammal. Vi hämtade henne från kennel Lillsjövik när hon var ungefär 4 månader. Då var hon en riktig piraya med ilvassa tänder och massor med bus i sig. Det med bus har i och för sig inte ändrat sig så mycket. Vi började ganska snabbt träna lydnad med henne och gick lite kurser och tillslut startade vi i lydnadsklass 1. Det gick bra och slutade med ett LP1. Vi fortsatte upp i tvåan där vi har hunnit ta ett första pris och det finns ingen tvekan om att det kommer att bli fler. Men en fredag kväll hände någonting som fick oss att lägga planerna på hyllan för ett tag.

16/9 Fredag 2005

Tänk att olyckan kan vara framme så fort, att kvällspromenaden kan få ett sånt olyckligt slut. Efter kvällspromenaden så började vi busa lite med Soya. Soya hoppade upp för att få tag i kopplet, vred sig i luften och landade olyckligt med höger bakben på en hal platta. Det går inte att beskriva hur det kändes i kroppen när hon skrek och skrek, det kändes som att hon skrek i flera minuter, men när vi kom fram till henne så lugnade hon ner sig, men höll upp höger bakben och vägrade att sätta ner det. Vi bar in Soya och började försöka få tag på en veterinär, det var fredag kväll och klockan hade hunnit bli 22,00, så att få tag i en veterinär var inte det lättaste och att vi var relativt nyinflyttade gjorde inte saken bättre. Men efter många samtal så fick vi tag i en veterinär som hade jour, så vi åkte in till Uppsala i ilfart. Där kunde veterinären konstatera att hasen mest troligt var bruten, men han kunde tyvärr inte röntga henne. Soya fick smärtstillande och lugnande så att hon skulle klara natten och sen åkte vi hem. Det blev en jobbig natt, inte för Soya som hade fått lugnande men för oss som inte riktigt kunde sova.

17/9 Lördag

Morgonen började med att vi ringde till Ultuna som är Uppsalas universitetssjukhus och berättade vad som hade hänt, vi fick komma in på en gång och nu kunde de äntligen röntga henne. Röntgenbilderna visade att det såg trasigt ut, men var inte helt säker på vad det var för de var inte utbildade röntgensköterskor och fick tydligen inte

dom bästa bilderna..... Veterinären sa att hon tyckte att Soya skulle opereras, men att dom inte kunde göra det förrän på måndagen. Vi fick välja mellan att ta hem Soya under helgen eller lämna kvar henne hos veterinären. Det var inte ett svårt val för oss, självklart fick hon följa med hem, med ett jättestort rött stödbandage.

19/9 Måndag

Måndag morgon åkte vi in med Soya än en gång till veterinären, denna gång för operation. Veterinären skulle höra av sig efter lunch men klockan hann bli 17,30 innan telefonen ringde. Operationen hade gått bra, men det var en hel del var trasigt: benbrott strax under hasleden, ledbanden var av, ligamenten var sönder, 5 små benbitar på insidan av benet hade lossnat som dom fick ta bort och 2 stora benbitar hade lossnat på utsidan som dom fick häfta fast. Soya skulle få vara kvar hos veterinären åtminstone till på onsdagen, men det slutade med att vi fick hämta henne på fredagen.....

Lillsjöviks Soya landade olyckligt efter ett hopp.

23/9 Fredag

Äntligen fredag!!!! Dagen då vi äntligen skulle få hämta hem henne. Veckan hade gått väldigt sakta utan Soya; inga tassande steg i lägenheten, ingen som skällde när det kom någon, ingen som blev superglad när vi kom hem. Vi skulle i alla fall få hämta henne idag och som vi hade längtat!!! När vi väl satt inne i väntrummet så kommer hon ut med ett stort grönt paket på bakbenet och först verkar det som om hon inte riktigt känner igen oss, men efter att ha luktat på oss snabbt så var det nästan omöjligt att hålla henne stilla som veterinären beordrat. Hon var verkligen glad att se oss och det var ömsesidigt!

30/9 Fredag

Efter en vecka med väldigt korta rastningspromenader så var det dags för första återbesöket. Vi fick träffa sjukgymnasten som gav oss några stretchövningar och sedan kontrollerade veterinären att gipset satt rätt och inte skavde.

13/10 Torsdag

Cirka två veckor senare var det dags för andra återbesöket och nu röntgade dom, tog bort stygnen och bytte till ett mindre gips. Röntgen visade att det healade bra och såg bra ut i allmänhet.

27/10 Torsdag

Nu var det äntligen dags att ta bort gipset. Soya fick en stödskena istället som hon skulle ha i 4 veckor innan det skulle bli dags för ytterligare ett återbesök.

Idag 2006

Under dessa månader som gått har vi varit på åtskilliga besök hos sjukgymnasten och Soya har fått använda vatten-trasken som rehabilitering, vilket man kan säga är ett löpband som man fyller upp med vatten. Innan snön kom så var vi och la det första spåret efter olyckan så hon fick utlopp för all sin lagrade energi. Soya är inte hundraprocentigt återställd än, men vi ser förbättringar för varje vecka som går. Vi kan nu gå dryga timmeslånga promenader och vi har börjat springa med henne så smått, men det krävs att man tar det lugnt och ökar på belastningen successivt för att undvika bakslag.

Det enda positiva med olyckan är väl lite skämtsamt att Soya har lärt sig att gå i koppel som hon inte gjorde så mycket tidigare. Inom en snar framtid kommer vi nog att kunna lägga kopplet på "hyllan" återigen. Efter alla dessa veterinärbesök så måste vi säga att prognosen för Soya ser ganska bra ut. Det finns en risk för att hon kan utveckla artros i framtiden, men det är för tidigt att säga än. Även om Soya kanske inte kommer att bli hundraprocentigt återställd så kommer hon i alla fall att kunna fortsätta som en fullt fungerande familjehund. Men våra förhoppningar är ändå att vi ska kunna starta i appellen så småningom som vi hade planerat för i höstas och även fortsätta högre upp i lydnadsklasserna.

Bruksresultat

Högre spår

060219 Skurup

Satchmo's Xera Ej Gk

Tjänstehundscertifikat

2005-10-01 Härjarö

Roseole's Omelette aux Rognons

TJH bevakning

SM 2006

Lydnad - Agility

16-17-18 juni

Gränby Sportfält, Uppsala

www.sbkuppland.se/sm2006_lydnad_agility.htm

Bruks - IPO

24-26 augusti

Borlänge, Sportfältet

www.brukshundklubben.se/distrikt/dala/SM%202006/index.htm

JENNYs resultatsida

Bruks- och lydnadsresultat,
senaste uppdatering 8/3-06.
Hämtat från SKK's hunddata,
vilket kan leda till viss fördröjning.

Lydnadsresultat

Klass I

051203 Karlstad

Roseole's AG Morue a la Benedictine
119p, 3:e pris

060129 Kungsbacka

Sinsline Nicole-h 160p, 1:a pris

060219 Kungsbacka

Sinsline Nicole-h 131p, 3:e pris

Klass II

051203 Veberöd

Satchmo's Baui 142,5p 2:a pris

Satchmo's Xera 79,5p 0pris

051211 Trelleborg

Satchmo's Baui 164,5p 1:a pris

061122 Jönköping

Roseole's Omelette a la Florentine 165,5p
1:a pris LP II

Elitklass

051203 Varberg

Satchmo's Ming 196,5p 3:e pris

051204 Kind

Satchmo's Ming 194p 3:e pris

060204

Rö-holmen's Coxa 260p 1:a pris

Finsk höftledsröntgenstatistik 1990-2005

från "Suomen Beauceron Ry" nr 1 2006

I Finland har det tidigare varit möjligt att avla på oröntgade och hd-belastade beauceroner. Numera accepterar man endast avel på C-höfter och då i kombination med en A-höft.

År	Reg	Röntgade %	A%	B%	C%	D%	E%	A+B%	C+D+E%	D+E%
1990-2005	653	49,9	35,0	26,7	19,6	17,5	1,2	61,7	38,5	18,7
1990-1999	373	53,1	30,3	22,2	24,7	21,2	1,5	52,5	47,5	22,7
2000-2005	280	45,7	42,2	33,6	11,7	11,7	0,8	75,8	24,2	12,5

Fransk höftledsröntgenstatistik 1992-2004

från "Le Bas Rouge" nr 2 2005

I Frankrike finns inga krav på höftledsröntgen för avel däremot finns krav på fria höfter för de titlar som ges ut på rasklubbens regionala och nationella specialer. Observera att det är fransk avläsning som gäller för dessa titlar.

	1992-1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	Totalt
A	878 (59,5%)	215 (64,8%)	182 (64,5%)	218 (64,3%)	233 (64,7%)	221 (62,9%)	195 (64,3%)	230 (69,3%)	2372 (62,9%)
B	313 (21,3%)	55 (16,6%)	50 (17,7%)	55 (16,2%)	62 (17,2%)	71 (20,2%)	41 (13,5%)	67 (20,2%)	714 (18,9%)
C	85 (5,8%)	25 (7,5%)	26 (9,2%)	32 (9,4%)	24 (6,7%)	26 (7,4%)	34 (11,2%)	21 (6,3%)	273 (7,2%)
D	140 (9,5%)	28 (8,4%)	17 (6,1%)	27 (8%)	29 (8%)	27 (7,7%)	27 (8,8%)	11 (3,3%)	306 (8,1%)
E	58 (3,9%)	9 (2,7%)	7 (2,5%)	7 (2,1%)	12 (3,3%)	6 (1,7%)	6 (2%)	3 (0,9%)	108 (2,9%)
Totalt	1474	332	282	339	360	351	303	332	3373

Från "Le Bas Rouge" nr 3 2005

Saphir de la Ruee Sauvage DYS (A) cotation Excellent ST-P.de Boeuff 2002

Observera att röntgenresultatet är en gradering i Frankrike och att hunden kan ha en annan gradering i Sverige

Resultat Franska rasspecialen 2005 svenska hundar

hämtat från "Le Bas Rouge" nr 3 2005

Hanar "Recommandé" i avvaktan på höftledsröntgenresultat

Satchmo's Epos

Mensurationes: T 14 – 16 - 12,5 / H 67 / L 71 / Th 78 Caractère : CF8 / B9 / C8 ; Morphologie : tête EX, dents EX, œil EX, L-dessus EX, L-dessous EX, avant-main EX, arrière-main EX, queue TB, poil TB, allures EX.

Satchmo's Oliver

Mensurationes: T 14 – 15 - 14 / H 66,5 / L 71,5 / Th 80 Caractère : CF9 / B8 / C9 ; Morphologie : tête TB, dents EX, œil EX, L-dessus TB, L-dessous TB, avant-main TB, arrière-main TB, queue EX, poil TB, allures EX.

Satchmo's Silo

Mensurationes: T 13 – 15 - 14 / H 70 / L 73 / Th 70 Caractère : CF9 / B8 / C9 ; Morphologie : tête TB, dents EX, œil TB, L-dessus EX, L-dessous EX, avant-main EX, arrière-main EX, queue TB, poil EX, allures EX.

Hanar med Excellent i karaktärspövet och Excellent i exteriören utan höftledsröntgenresultat

Satchmo's Opus

Mensurationes: T 13 – 14,5 – 14,5 / H 71,5 / L 71 / Th 85 Caractère : CF9 / B9 / C9 ; Morphologie : tête EX, dents EX, œil EX, L-dessus EX, L-dessous EX, avant-main EX, arrière-main EX, queue TB, poil EX, allures EX.

Hanar med Excellent i karaktärspövet och Très bon i exteriören

Satchmo's Maurice

Mensurationes: T 12 – 16 - 13 / H 67 / L 70 / Th 83 Caractère : CF9 / B8 / C9 ; Morphologie : tête EX, dents EX, œil EX, L-dessus EX, L-dessous EX, avant-main EX, arrière-main TB, queue B, poil EX, allures TB.

Tikar "Recommandé" i avvaktan på höftledsröntgenresultat

Ta Diva de la Noe du Jardin

Mensurationes: T 11,5 – 13,5 – 12,5 / H 62 / L 69,5 / Th 79 Caractère : CF9 / B9 / C8 ; Morphologie : tête EX, dents EX, œil TB, L-dessus EX, L-dessous EX, avant-main EX, arrière-main EX, queue TB, poil EX, allures EX.

Satchmo's Xera

Mensurationes: T 12 – 15 – 12,5 / H 64 / L 73 / Th 81 Caractère : CF9 / B9 / C9

; Morphologie : tête EX, dents EX, œil EX, L-dessus EX, L-dessous EX, avant-main EX, arrière-main EX, queue EX, poil EX, allures EX.

Tikar med "Excellent" i karaktärspövet och excellent i exteriören utan höftledsröntgenresultat

Satchmo's Etra

Mensurationes: T 12 – 14,5 – 13 / H 63,5 / L 71,5 / Th 75 Caractère : CF8 / B8 / C9 ; Morphologie : tête EX, dents EX, œil EX, L-dessus EX, L-dessous EX, avant-main EX, arrière-main EX, queue EX, poil EX, allures EX.

Tikar Très bon i karaktärspövet och Très bon i exteriören

Urane du Clos de Gibiat Far: Lillsjöviks L'x-Legato Mor: Ria du Clos de Gibiat
Mensurationes: T 12 – 13 – 12 / H 69 / L 67 / Th 70 Caractère : CF8 / B6 / C8 ; Morphologie : tête EX, dents EX, œil EX, L-dessus EX, L-dessous EX, avant-main EX, arrière-main EX, queue EX, poil EX, allures EX.

Tikar övriga resultat

Satchmo's Ockra

Mensurationes: T 14,5 – 15 – 12,5 / H 66,5 / L 71,5 / Th 81 Caractère : CF9 / B8 / C8 ; Morphologie : tête, dents INS, œil EX, L-dessus, L-dessous, avant-main, arrière-main, queue TB, poil TB, allures TB.

Utställningsresultat

2006-01-06 Göteborg

Domare Elina Tan-Hietalahti
Sinsline Nicole-h
Äg Malin Nordström, Stenungsund
Ukl-2

2006-01-08 Göteborg

Domare Wilfried Peper
Satchmo's Silo
Äg Eva Lantz, Lund
Chkk-1 CK Bhk-I CACIB BIR

Satchmo's Enja

Äg Frida Thorsson, Falkenberg
Ökl 1 Ökk 1

2006-01-29 Skellefteå

Domare Kenneth Edh
Högbrobacken's Airi
Äg Mia Fredriksson, Luleå
Vetkk-1 CK Btkl-1 BIR BIS-veteran

Agility 2

050731 Karlskrona

Cindy Ägare Alf Svedberg Uppflyttad till klass 3

Skicka gärna in
dina utländska
utställningsre-
sultat!

Lite förklaringar till den franska exteriörbeskrivningen

Bedömningar:

EX=excellent=utmärkt

Très Bon=TB=mycket bra

B=Bon=Bra

INS=Insufficient=otillräcklig, bristfällig

Mensurations

är måtten och i första anhalten är det huvudmåtten, längd på nosrygg och panna samt pannans bredd. I andra anhalten är det kroppsmått, mankhöjd, kroppslängd samt bröstomfång.

I nummer 3/2006 ska DS titta lite närmare på det franska exteriörbeskrivningsprotokollet och vilka detaljer som kontrolleras under rubrik Morphologie. I det numret kommer det mesta att handla om exteriör och standard.

Registera din hund i SKKs ägarregister

Många klubbar använder adresser ur SKKs ägarregister vid utskick av hälsoenkäter eller vid medlemsvärningskampanjer. För att så många adresser som möjligt ska finnas tillgängligt nästa gång det blir dags för en sådan aktivitet är det viktigt att alla valpköpare registrerar sitt ägarskap. Tyvärr är det lätt att glömma bort att skicka in blanketten när man nyss kommit hem med en liten valp. Vi är därför tacksamma om ni hjälper oss att informera era uppfödare om vikten av att valparna registreras i SKKs ägarregister.

Ägarregistrering i SKKs ägarregister är förstås även viktigt för hundägare av många andra skäl, inte minst om hun-

Ägarregistrering i SKKs ägarregister är viktigt för hundägare om hunden skulle springa bort.

den skulle springa bort eller om man planerar att tävla eller avla utomlands. Vill du veta mer om SKKs ägarregister är du välkommen att kontakta Helena Skarp via tel 08-795 30 59 eller e-post helena.skarp@skk.se

Klubbar kan kostnadsfritt beställa adresser ur SKKs ägarregister oavsett om det gäller hälsoenkäter, värkning av nya medlemmar eller inbjudan till nyblivna hundägare till en träff. Adresserna kan selekteras efter ras, ålder, län, kommun eller postnummerområde. Etiketter med adresser till hälsoenkäter är gratis, etiketter till övriga utskick kostar för närvarande 50 öre styck.

Rasdata 2005-2006

Röntgenresultat

Namn:	Far:	Mor:	HD	AD
Roseole's Biscuit Vanille	Maurice du Domaine du Goelo	Roseole's Poulet a la Bonne Femme	B	ua
Jakira's Nemo	Xsir de l'Amouraudiere	Jakira's Desdemona	A	ua
Jakira's Noelle	Xsir de l'Amouraudiere	Jakira's Desdemona	D	ua
Sinsline Nedwin-h	Ortega de Patural	Saphir de la Ruee Sauvage	C	ua
Sinsline Noáh	Ortega de Patural	Saphir de la Ruee Sauvage	B	ua

Manusstopp till nästa nr: 10 maj

Korning exteriörbeskrivning

2005-11-19 Åstorp

S25432/2002 Satchmo's Silo GK exteriördel Domare Eva Borg
S19101/2003 Satchmo's Xera GK exteriördel Domare Eva Borg
S54849/2003 Ta Diva de la Noe du Jardin Domare Bo Skalin

Registreringar

S69073/2005 Satchmo's Udd hane Svart med tanteckning
S69074/2005 Satchmo's Urax hane Svart med tanteckning
S69075/2005 Satchmo's Uzo hane Svart med tanteckning
S69076/2005 Satchmo's Ultra tik Svart med tanteckning
S69077/2005 Satchmo's Umbra tik Svart med tanteckning
S69078/2005 Satchmo's Undra tik Svart med tanteckning
S69079/2005 Satchmo's Unni tik Svart med tanteckning
S69080/2005 Satchmo's Uska tik Svart med tanteckning
Kull född 2005-11-12
e. Troll de la Noe du Jardin
u. Satchmo's Orissa
Uppfödare: Anna-Kari Sahlqvist & Bo Andersson, Löberöd

Korning mentaltest 2005-12-18 Tollarp Domare: Nils-Håkan Håkansson, Anne-Chaterine Edoff

S56274/2003 Satchmo's Ero EJ GK mentaldel Tillgänglighet : 045 Kamplust jakt : 024 Kamplust social : 006 Temperament : 030 Skärpa : 005 Försvarslust : 005 Nervkonstitution : 070 Hårdhet : 016 Dådkraft : 008 Skottfasthet-berörd Poäng : 209	S25432/2002 Satchmo's Silo GK mentaldel GK korning Tillgänglighet : 045 Kamplust jakt : 016 Kamplust social : 006 Temperament : 030 Skärpa : 005 Försvarslust : 005 Nervkonstitution : 035 Hårdhet : 016 Dådkraft : 008 Skottfasthet-fast Poäng : 166	S19100/2003 Satchmo's Xa GK mentaldel Tillgänglighet : 045 Kamplust jakt : 024 Kamplust social : 006 Temperament : 030 Skärpa : 005 Försvarslust : 010- Nervkonstitution : 070 Hårdhet : 016 Dådkraft : 008 Skottfasthet-fast Poäng : 194	S19101/2003 Satchmo's Xera GK mentaldel GK korning Tillgänglighet : 045 Kamplust jakt : 024 Kamplust social : 006 Temperament : 030 Skärpa : 005- Försvarslust : 010- Nervkonstitution : 035 Hårdhet : 024 Dådkraft : 008 Skottfasthet-fast Poäng : 157
--	--	---	--

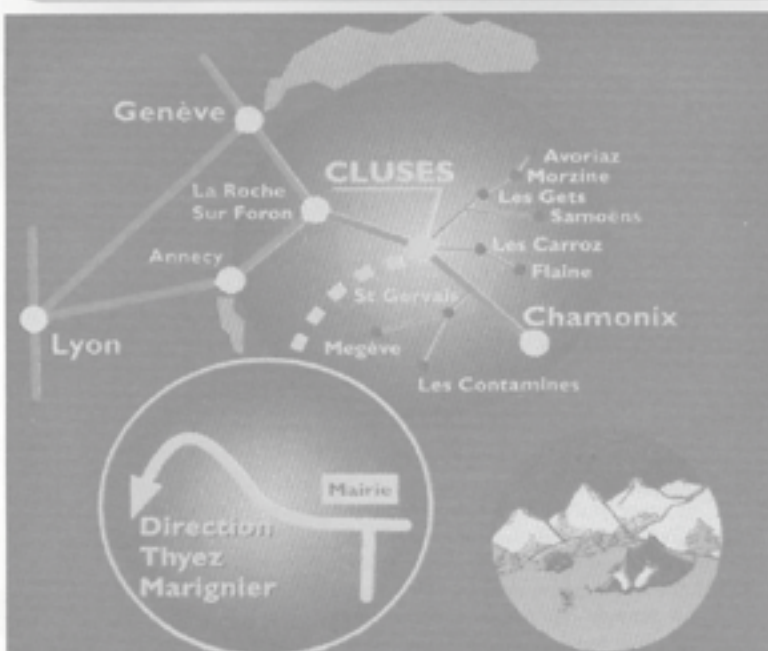
BFÖRENINGSG- BREV

Returadress:
Svenska Beauceronklubben
c/o Jenny Blomqvist
Prästgårdsallén 40
191 40 Upplands Väsby

CLUSES

les 6 et 7 mai

Diplôme N.E.

Demande sur place au
secrétariat
ou par écrit après le
rassemblement à :

Mme Jeannine Anjoran
34, chemin de la
Pissotte 78440 Jambville

(dans ce cas, fournir la photocopie de la feuille
de jugement).

Chèque à l'ordre du CAB: 5 €.

Concours Troupeau

Samedi et dimanche matin

Juge M. Marguet

Contact pour inscriptions :
Michel Pillard 02.48.56.23.40 ou
06.81.31.67.69

C.S.A.U.

(Certificat de Sociabilité et d'Aptitude à l'Utilisation)

Ouvert à tous les chiens de 12 mois et plus.

Juge : M. Paris Noël

Le chien doit être présenté par son maître.

Prévoir obligatoirement (sous peine de nullité du dossier)

Une photocopie du certificat de naissance ou du pedigree.

Règlement de 15 euros à l'ordre du C.A.B.

Inscription sur place.

C.A.N.T.

Test sur troupeau pour les jeunes chiens

Juge : D. Schwartz

Inscription auprès de notre secrétaire Katherine Couteau

Engagement 20 €

COUPE DE FRANCE EN RING

Brevet, Echelons I-II-III

ENGAGEMENTS AUPRÈS DE

Marie Geneviève Dupont

Pour tous les autres renseignements s'adresser à

DANIEL BARDE

TÉL. 04.75.66.31.50 - Mail : daniel.barde@tele2.fr

AGILITY

Renseignements auprès de
Guy Armatol 04.77.22.53.06

CONCOURS D'OBÉISSANCE

Juge : A. sauvage

Renseignements auprès
d'Eric Vavassori 04.76.32.46.53